

บทส่งท้าย ปี 2550

ผ่องเพ็ญ เรื่องวีรยุทธ

ปี 2550 ที่กำลังจะจบลง เป็นปีที่น่าสนใจมากปีหนึ่ง โดยเฉพาะสำหรับผู้ที่อยู่ในแวดวงการเงิน และน่าจะเป็นอีกปีหนึ่งที่จะต้องถูกกล่าวขานในประวัติศาสตร์การเงิน โลกจากปัญหาและวิธีการแก้ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการปล่อยสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยกับกลุ่มผู้กู้ระดับล่าง หรือที่เรียกกันว่ากลุ่ม Sub prime ในสหรัฐ

ทุกวันนี้ หลายคนเริ่มไม่แน่ใจว่าสถานการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นเพียงปัญหาสภาพคล่องที่เกิดขึ้นเพียงชั่วคราวและต้องการเพียงการลดดอกเบี้ยให้ต่ำลงเพียงเล็กน้อยก็สามารถช่วยให้ผ่านพ้นไปได้ หรือเป็นปัญหาที่รุนแรงและมีผลกระทบกับเศรษฐกิจของสหรัฐในวงกว้าง จนต้องลดดอกเบี้ยกันอย่างจริงจังและต่อเนื่องรวมถึงต้องมีมาตรการที่เข้มข้นกว่าที่ออกกันมาแล้ว

บทเรียน 2-3 เรื่องที่เห็นได้โดยง่ายจากปัญหา Sub prime ก็น่าจะเป็น

1. การขาดวินัยในการปล่อยสินเชื่อของสถาบันการเงินทำให้เกิดผลเสียได้มาก เรื่องนี้เกิดขึ้นได้ซ้ำๆ ในระยะเวลาที่ห่างกันไม่นาน เพราะความอยากมี อยากเป็นของผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย
2. ลัทธิเอาอย่าง ที่เห็นว่าคนอื่นเขาลงทุนแล้วได้กำไรกันมากๆ ก็อยากจะลงทุนบ้าง ส่วนหนึ่งก็คงคิดว่าผลประโยชน์ของบริษัทจะผู้เขาไม่ได้ โบนัสก็จะไม่ดี ราคาหุ้นก็จะสูงขึ้นไปได้ไม่มาก
3. การมองโลกในแง่ดีเกินไปจนมองข้ามขั้นตอนที่จำเป็นในกระบวนการบริหารความเสี่ยง ทำให้เกิดความสูญเสียได้มาก ยิ่งลงทุนในผลิตภัณฑ์ทางการเงินสมัยใหม่ที่มีความซับซ้อนมาก ความจำเป็นที่ผู้ลงทุนจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจในความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องก็ยิ่งต้องเพิ่มมากขึ้น

ผู้ที่ต้องรับศึกหนักในขณะนี้ ก็คือธนาคารกลาง ที่ต้องระดมสรรพกำลังและสติปัญญา มาแก้ปัญหา และเนื่องจากปัญหาได้ขยายวงกว้างไปในหลายประเทศ ธนาคารกลางของประเทศยักษ์ใหญ่ทั้งหลายจึงต้องผนึกกำลังกันอย่างแข็งขัน ประเทศในเอเชียก็นับว่าโชคดีที่ไม่ได้ไปเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้มากนัก แต่ก็ต้องเรียนรู้จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและระมัดระวังไม่ให้ไปตกหลุมพรางเดียวกัน อีกอย่าง ก็ต้องเฝ้าดูความคืบหน้าของเหตุการณ์อย่างใกล้ชิด หากบานปลายจนจะทำให้เศรษฐกิจของสหรัฐและยุโรปเข้าสู่ภาวะถดถอย ก็ต้องหาวิธีรองรับกันให้ดี

ด้านในประเทศ ดูรวมๆ ก็ไม่เลวนัก ภาคการส่งออกยังขยายตัวได้ดี จนหลายคนรู้สึกดีเกินคาด แม้ว่าค่าเงินบาทเมื่อเทียบกับดอลลาร์ยังโน้มแข็งขึ้น ดิฉันเชื่อว่ากระทรวงพาณิชย์และผู้ส่งออกเองเป็นผู้ที่อยู่เบื้องหลังความสำเร็จในเรื่องนี้

การผ่อนคลายมาตรการกักเงินสำรองร้อยละ 30 ก็ได้รับการตอบรับในทางดี ผู้ที่เกี่ยวข้อง
ในภาคเศรษฐกิจการเงินเห็นด้วยว่าการผ่อนคลายต้องทำอย่างมั่นใจ และอย่างค่อยเป็นค่อยไป
ผลของมาตรการต่อค่าเงินบาทก็ค่อนข้างชัดเจนเพราะเงินตราต่างประเทศที่นิติบุคคลไทยกู้ยืมเข้ามา
จากต่างประเทศมีจำนวนค่อนข้างสูง หากไม่ได้กำหนดให้ต้องกักเงินสำรองหรือป้องกันความเสี่ยง
ไว้ ก็จะมีแรงกดดันกับค่าเงินบาทมากขึ้น

อัตราดอกเบี้ยทางการที่ลดลงเกือบร้อยละ 2 และค่าเงินบาทที่แข็งขึ้นมีส่วนช่วยสนับสนุน
การบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนให้ฟื้นตัวขึ้นบ้าง จะเหลือก็แต่เพียงการลงทุนภาครัฐที่หวังว่า
จะเริ่มเห็นเป็นรูปธรรมในปีหน้า

.....